

Adequaateitsbesluiten, Binding Corporate Rules en passende waarborgen geven ruimte om persoonsgegevens buiten de EER te verwerken

De VNG heeft geconstateerd dat niet binnen alle gemeenten duidelijk is hoe zij moeten handelen als een derde partij (verwerker, subverwerker, of andere verwerkingsverantwoordelijke) persoonsgegevens buiten de EER verwerkt/laat verwerken. Hieronder volgt een korte toelichting.

In de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) wordt bepaald aan welke voorwaarden moet worden voldaan voor het correct verwerken van persoonsgegevens. In de AVG wordt o.a. bepaald dat persoonsgegevens niet zomaar mogen worden doorgegeven naar een land buiten de EER. Echter, om het voor bedrijven die ook in landen buiten de EER actief zijn mogelijk te maken om tussen hun vestigingen persoonsgegevens door te geven, heeft de AVG (artikelen 45 en 46) voor die gevallen een drietal mogelijkheden ontwikkeld: het adequaatheidsbesluit en de Bindende Bedrijfsvoorschriften (ofwel de Binding Corporate Rules) en passende waarborgen. De AVG biedt hiermee ruimte voor de doorgifte van persoonsgegevens naar landen *buiten* de EER en daarbij toch te voldoen aan de AVG.

Hieronder schetsen wij deze drie mogelijkheden:

1. De Europese Commissie (EC) heeft een zogenaamd adequaatheidsbesluit genomen voor de doorgifte naar een bepaald land buitende EER. Zo'n besluit betekent dat doorgifte van persoonsgegevens naar dit land mag, omdat het derde land voldoende waarborgen biedt voor de bescherming van persoonsgegevens (art. 45 AVG). Er zijn geen andere waarborgen nodig voor de doorgifte van persoonsgegevens naar deze landen.
2. De derde partij voldoet met Bindende Bedrijfsvoorschriften aan de AVG, ook voor vestigingen buiten de EER (artikelen 46.3 en 47 AVG). Bindende Bedrijfsvoorschriften zijn een set van interne regels waarmee een bedrijf waarborgt dat de persoonsgegevens van haar klanten en medewerkers zijn beschermd conform de AVG. Het maakt daarbij niet uit bij welk bedrijfsonderdeel deze gegevens zijn opgeslagen, worden verwerkt, gehost dan wel toegankelijk zijn. Dit geldt dus ook voor de bedrijfsonderdelen die buiten de EER liggen. De Bindende Bedrijfsvoorschriften moeten zijn goedgekeurd door de bevoegde toezichthouder in Europa. Het betreffende bedrijf is dan juridisch verplicht zich altijd te houden aan haar Bindende Bedrijfsvoorschriften en staat onder toezicht van de toezichthoudende autoriteit. Bij een bedrijf met een hoofdvestiging in Nederland is dit vaak de Autoriteit Persoonsgegevens.
3. Ook zonder adequaatheidsbesluit, of Bindende Bedrijfsvoorschriften kan een organisatie persoonsgegevens naar een derde land doorgeven, maar die organisatie moet dan wel kunnen aantonen dat die waarborgen zijn genomen die passen bij de betreffende doorgifte (art. 46 AVG).

Als gemeente mag je er op vertrouwen dat als aan een van deze voorwaarden wordt voldaan, er sprake is van dezelfde waarborgen als bij een verwerking binnen de EER.

Achtergrondinformatie

De wereld wordt steeds mondialer. En daarmee verandert het IT-landschap van gemeenten ook. Waar er voorheen alleen lokale aanbieders waren, is het inmiddels niet meer dan normaal om ook software in te kopen van Europese of zelfs wereldwijde aanbieders, zoals bijvoorbeeld Microsoft, Amazon, Google en Oracle. Bijna alle leveranciers hebben - mede op verzoek van de markt - een transitie van verdere digitalisering ingezet. Providers bieden tegenwoordig hun software doorgaans in de Cloud aan als een SaaS oplossing, gehost in datacenters en ondersteund door randsystemen van derden of onderaannemers, die al dan niet in Europa zijn gevestigd.

Daarbij is ook 'Europa' geen statisch gegeven, zoals de Brexit aantoont. Kortom, het speelveld wijzigt continu. Het is dan ook raadzaam om de ontwikkelingen omtrent verwerking buiten de EER te blijven volgen.

<https://www.autoriteitpersoonsgegevens.nl/nl/onderwerpen/internationaal/binding-corporate-rules#:~:text=Dit%20worden%20bindende%20bedrijfsvoorschriften%20oftewel,naar%20landen%20zonder%20passend%20beschermingsniveau>